

N
I
E
U
W

Stedenband

23e jaargang nummer 1 | mei 2011

De stedenband heeft een nieuwe voorzitter

Pagina 4

Ik voel me vereerd dat ik gevraagd ben en het feit dat ik in Moermansk ben geweest heeft er erg toe bijgedragen dat ik de functie heb geaccepteerd. Het spreekt me erg aan dat maatschappelijke organisaties de kans krijgen met elkaar relaties aan te gaan over fysieke en culturele afstanden heen.

Een nieuwe consul-generaal voor Noord-West Rusland

Pagina 9

Onlangs bezocht de nieuwe consul-generaal Jennes de Mol Groningen en sprak met de nieuwe voorzitter van de stedenband mevr. Van Dijken en met Professor Pieter Sauer. Hij beloofde de komende seminars voor kinderartsen in St. Petersburg en Moermansk vanuit zijn consulaat te ondersteunen.

REDACTIE

Ammy de Raad

Rudy Kapsenberg

Alexandra Konstantinovna van Noordt

VORMGEVING

Alexandra Konstantinovna van Noordt

VERDER WERKTEN MEE

Henny Katerberg

Anneke Vos

Marjo van Dijken

Elena Mishuk

Ludmila Zeltoechina

Maria Nikolaiwa

Pieter Sauer

Jochem van Kammen

Larissa Bagina

Margreet Wegelin

STICHTING STEDENBAND GRONINGEN MOERMANSK

Postadres

Postbus 1667

9701 BR Groningen

Nederland

Bezoekadres | op afspraak

Europaweg 8

9723 AS Groningen

Nederland

Giro 2839949

+31.50.36.76.168

www.groningenmoermansk.nl

stedenband.moermansk@groningen.nl

Aan al onze lezers	3
Interview met de nieuwe voorzitter van de stedenband Marjo van Dijken	4
Afscheid oprichter en voorzitter	5
Down-syndroom project in Groningen	6
Donateur portret Henny Katerberg	8
Jennes de Mol nieuwe Consul-Generaal	9
Ook in de winter onderhouden wij de banden met het Kinderziekenhuis in Moermansk!	10
Tien jaar internationale onderwijsprojecten	12
Poppentheater festival in Moermansk	14
Aleksey Veller is de nieuwe burgemeester van Moermansk	15
Bezoek van Larissa en Joeri	16
Het Nederlandse eten	17
Russische les spreekvaardigheid	18
Redactieleden gevraagd	19

foto Semyon Maisterman

Aan al onze lezers,

Hierbij ontvangt u de eerste nieuwsbrief van 2011.

Het begin van het jaar stond in het teken van de bestuurswisselingen. We namen afscheid van Hans Morssink, Pieter Westra en Herbert van Hoogdalem. De eerste twee werden geweldig in het zonnetje gezet met een eigen “Glossy”, Herbert wenste wat minder publiciteit. De nieuwe voorzitter is al volop aan het werk en het bestuur zoekt naar nieuwe bestuursleden.

Het Willem Lodewijkgymsnasium ontving weer vertegenwoordigers van haar partnerschool uit Severomorsk. Tevens vierden zij dat de formele uitwisseling en samenwerking 10 jaar bestond. Voor de reünie ter gelegenheid van dit jubileum kwamen zelfs twee mensen uit Moskou over.

In april kwam de voorzitter van het bestuur van de stedenband, Joeri Erofeev, naar Groningen samen met de coördinator, Larissa Bagina. Zij kwamen voor een kennismakingsbezoek aan onze nieuwe voorzitter en overlegden over toekomstige projecten.

In juni organiseert Prof. Sauer weer seminars voor kinderartsen in Moermansk, Groningen en St. Petersburg en in september gaan er twee mensen uit Groningen naar Moermansk om daar verder te werken aan het Down-syndroom-project.

Ook deze brief is weer ontworpen door Alexandra van Noordt. Helaas zal zij er de volgende keer niet meer bij zijn. Haar contract is afgelopen. Ze heeft inmiddels ander werk gevonden, maar blijft betrokken bij de stedenband als vrijwilliger.

We zullen op zoek moeten gaan naar een vervanger voor Alexandra. Wat we zullen houden is deze nieuwe, door haar ontworpen, opmaak.

Wij wensen u veel leesplezier!

Interview met de nieuwe voorzitter van de stedenband Marjo van Dijken.

Door Ammy de Raad

Wil je iets over je zelf vertellen?

Ik voel me vereerd dat ik gevraagd ben en het feit dat ik in Moermansk ben geweest heeft er erg toe bijgedragen daagt ik de functie heb geaccepteerd. Het spreekt me erg aan dat maatschappelijke organisaties de kans krijgen met elkaar relaties aan te gaan over fysieke en culturele afstanden heen. Cultuurverschillen zijn er, maar dat is niet beangstigend, integendeel juist een geweldige uitdaging.

Hoe ben je betrokken geraakt bij de stedenband?

Als gemeenteraadslid had ik al een relatie met de stedenband. In sept. 2002 ging ik als fractievoorzitter met alle andere fractievoorzitters van de gemeenteraad in Groningen op bezoek in Moermansk, daardoor heb ik kennis gekregen van wat de stedenband inhoudt. Ik heb daar toen contacten gelegd en ben enthousiast geworden voor de stedenband. Speciaal door de invulling van deze stedenband waar niet alleen burgemeesters meedoen aan uitwisselingen, maar vooral gewone mensen en kinderen naar elkaar toe gaan. Hierin zit de meerwaarde van deze stedenband.

Waarom wil je graag voorzitter worden, wat spreekt je aan in onze organisatie?

Ik ben geboren in 1953 in Groningen. Na mijn middelbare school heb ik Nederlands gestudeerd, maar ik heb het niet afgemaakt. Ik heb altijd gewerkt in het UMCG als medisch registratieassistente. Maatschappelijk werd ik actief als voorzitter van de bewonersorganisatie in Beyum, en daarna werd ik politiek actief. In 1990 werd ik gevraagd voor een plaats in de gemeenteraad, toen had ik het nog te druk met kleine kinderen maar in 1994 ben ik in de gemeenteraad gekozen. In 2003 de overstap naar de tweede kamer, tot 2010. En om nu geen lege agenda te hebben na zo'n druk bestaan ben ik nu dus nu o.a. voorzitter van de stedenband Groningen-Moermansk geworden.

Waar krijg je energie van?

Van mensen die met plezier hun werk doen. Van (kleine) successen en mensen die zich, ondanks de cultuurverschillen, met elkaar verbonden weten.

Hoe denk je over de toekomst van de stedenband?

Ik hoop dat de bestaande contacten nog lang in stand kunnen blijven en dat de gemeenteraad het belang blijft inzien van de contacten en de daaruit voortvloeiende projecten. Daarvoor is een enthousiast bestuur nodig maar zeker ook enthousiaste vrijwilligers.

Wanneer ben je als voorzitter tevreden?

Als alle inwoners van Groningen weten dat er een stedenband met Moermansk is en dat ze langskomen met ideeën voor projecten en uitwisselingen.

Afscheid oprichter en voorzitter

Door Anneke Vos

Op 17 februari om 17.30 uur kwamen we gezellig bij elkaar in Hanze Plaza, om in kleine kring feestelijk afscheid te nemen van Pieter Westra, de oprichter van de stedenband Groningen-Moermansk en Hans Morssink, voorzitter van de Stedenband de afgelopen 12 ½ jaar.

Na een borrel en wat kleine Groninger hapjes, werden de beide heren welkom geheten op hun eigen afscheidsdiner. Het zou een zeer afwisselende en verrassende avond worden, want iedereen had zijn beste (creatieve) beentje voorgezet.

Joyce, ons langst zittend bestuurslid, mocht beginnen met allerlei anekdotes en het aanbieden van oude obligaties van de spoorwegen in Rusland. De beide heren waren zeer ontdaan en ook nieuwsgierig, want wat stond er nou eigenlijk allemaal op in z'n Russisch op zo'n oude obligatie en natuurlijk de vraag, zou het nog wat waard zijn?

Joyce nam tevens de opdracht op zich om de afscheidsbrief voor te lezen die Joeri Jerofeev, de voorzitter van de stedenband in Moermansk, gestuurd had. Het is niet altijd even eenvoudig om alle bestuursleden op één lijn te krijgen en ze te motiveren voor de ontwikkeling van de samenwerking tussen beide steden en de doelen te realiseren, "het is een knap staaltje leiderschap" zo prees hij Hans in zijn brief. Tevens vond hij het heel belangrijk en waardeerde hij het enorm dat Hans altijd geïnteresseerd was en adviezen gaf aan zijn organisatie. Hij voelde zich gesteund in woord en in daad.

Ook las ze een welkomstbrief voor van Joeri gericht aan onze nieuwe voorzitter, Marjo van Dijken. Hierin stond dat hij met Marjo graag wilde kijken naar de perspectieven van de samenwerking tussen Moermansk en Groningen en welke richtlijnen momenteel prioriteit hebben.

Daarna werd natuurlijk de overdracht van het voorzitterschap op ludieke wijze gebracht. Er was geen voorzittershamer die overgedragen kon worden, maar wel een spreekstok, die met allerlei verhalen en voorbeelden werd ingeluid. Het gebruik van de spreekstok is gebaseerd op een traditie van Noord-Amerikaanse Indianen. Wanneer een persoon de stok vastheeft, wordt iedereen gevraagd te luisteren zonder onderbreking. De stok wordt doorgegeven zodat iedereen de kans krijgt zich uit te spreken. Dat is erg handig, want iedereen is tijdens de vergadering meestal enthousiast en wil tegelijkertijd iets zeggen en/of voorstellen.

Vlak voor het opscheppen van de stampotten moesten er nog een paar onthullingen plaatsvinden.

Als eerste was er een heuse Glossy voor beide heren gemaakt. Hierin stond al hun belangrijk werk in de afgelopen jaren in vogelvlucht genoemd. Alle 'oud' bestuursleden en andere dierbaren hadden een verhaal aangeleverd en ook de heren zelf stonden er florissant op en in. Ze hadden ook zelf hun ervaring en belevenissen beschreven. Om alles in de toekomst bij te houden, was er een website gemaakt en natuurlijk was er een pen, waarop stond hoe de website heet. Want stel dat je een donateur of een nieuw eventueel bestuurslid tegenkomt, dan wil je toch laten zien dat www.groningenmoermansk.nl een leuke site is met een heel belangrijke geschiedenis tussen Oost en West.

Toen was de tijd voor een echt Russische toetje, een geflambeerde Sibériëne en daarna werd het tijd om naar huis te gaan. Voldaan over al het werk wat we gezamenlijk verricht hebben, met dank voor alle complimentjes, gaan we nu mee met de digitale tijd en zullen straks ook deelnemen aan Social Networks met o.a. facebook, zodat iedereen ons en alle enthousiaste vrijwilligers kunnen volgen in hun belevenissen in en vanuit Moermansk.

DOWN SYNDROOM PRO

Door Elena Mishuk de voorzitter 'Nika'

De Moermanskse ouders hebben kennisgemaakt met Nederlandse gezinnen met een kind met het Down Syndroom. Ze hebben informatie gekregen over hoe problemen, die overal gelijk bleken, gezamenlijk opgelost kunnen worden. De ouders hebben diverse fasen van de ontwikkeling van de Nederlandse kinderen gezien. Ze hebben gezien wat er op school geleerd wordt en wat er verder gedaan wordt aan sociale en maatschappelijke opvoeding.

De pedagogen hebben kennis gemaakt met de opvoedingsmethodiek in een groepssituatie. Ook hebben ze geleerd over 'vroegbegeleiding' over de mogelijkheden van de verschillende organisaties en over de middelen die gebruikt worden bij de begeleiding van deze kinderen. Het was voor ons een geweldige mogelijkheid om kennis te kunnen uitwisselen met Nederlands collega's.

De totale groep heeft kennis gemaakt met de Nederlandse praktijk van zowel praktische als mentale gezinsondersteuning vanaf de geboorte tot de volwassenheid. We hebben ook kennis gemaakt met de sociaal/praktische integratie van kinderen/volwassenen met het Down Syndroom in de verschillende leeftijdsfasen. We hebben gezien hoe vanaf de puberleeftijd op school praktische handelingen worden aangeleerd die later gebruikt kunnen worden in de dagbesteding. Wij hebben diverse organisaties gezien die dagbesteding voor volwassenen aanbieden. We hebben gezien wat geschikte arbeidshandelingen zijn waar de deelnemers plezier aan kunnen beleven zonder overvraagd te worden.

•De **NOVO** (AWBZ gefinancierd) heeft diverse dagbestedingen voor mensen met beperkingen. Een van deze bestedingen is een drukkerij. De deelnemers helpen bij het drukproces en werken aan het samenvoegen van b.v. boekjes en kalenders met pictogrammen. Ze werken op bestelling voor de eigen organisatie en b.v. sportclubs.

op de foto, links Ammy de Raad, Twee pedagogisch medewerkers: Ludmilla Zeltuchina en Maria Nikolajeva, Violetta Zarskaya (moeder) en Elena Mishuk (moeder en de voorzitter van de stichting).

Onze non-profitstichting: "Hulp aan kinderen met het Down syndroom: Nika" heeft de mogelijkheid gekregen om naar Groningen te komen met als doel kennis te maken met de zorg voor mensen met het Down Syndroom in Nederland. Wij waren vooral geïnteresseerd in de pedagogische hulp aan gezinnen met kinderen met het Down Syndroom en de maatschappelijke en sociale mogelijkheden voor mensen met het Down syndroom.

PROJECT IN GRONINGEN

NOVO heeft ook een eigen atelier waar deelnemers kunst maken en een eigen restaurant waar zelfs mensen met het syndroom van Down werken.

NOVO biedt ook woongelegenheden aan mensen met beperkingen. Ieder heeft een eigen appartement, maar er is een centrale begeleidende infrastructuur met mentoren en verzorgende hulp.

- Een soortgelijke organisatie “DE ZIJLEN” beheert in Groningen enkele kinderboerderijen waar de deelnemers de dieren verzorgen en ook meehelpen in de theeschenkerij.

- In Noordwolde hebben wij de organisatie **OPMAAT** gezien. De soorten dagbesteding van deze organisatie zijn: keramiek, kaarsenmakerij, houtbewerking (zoals vogelhuisjes maken), houtverwerking, zagen en kloven en bezorgen van hout bij particulieren, plantenkwekerij.

- In **“ILMARINEN”**, het antroposofische centrum, hebben wij gezien hoe kinderen in een groep worden begeleid in hun mogelijkheden tot sociale contacten. De pedagogen hebben een dag stage gelopen in deze dagbesteding en hebben gezien hoe de dagbesteding is gestructureerd. Ze zijn zelfs in de manege geweest, paardrijden is heel gunstig voor de psycho/emotionele en fysieke ontwikkeling voor kinderen en pubers. De gediplomeerde trainers geven, samen met vrijwilligers, les aan kinderen. De dagbesteding voor volwassenen in Ilmarinen heeft de volgende activiteiten: vilt maken, wolbewerking, spinnen, werken met papier, kaarsen maken, brood bakken.

- Wij zijn op bezoek geweest bij de organisatie **‘MEE’**. De specialisten van deze organisatie hebben ons uitleg gegeven over de volgende zaken:

- Hoe organiseer je hulp aan gezinnen in een vroeg stadium

- Hoe werkt deze organisatie samen met medische, onderwijs en overheidsinstellingen

- De ouders van ‘NIKA’ hebben **gezinnen** met een kind met het Down Syndroom bezocht. Deze ontmoetingen waren hartverwarmend en vriendschappelijk. Wij zijn er door gesterkt en ze hebben ons hoop en optimisme gegeven.

Het programma was heel divers en intensief. De groep had het geluk de bijeenkomst in het UMCG, georganiseerd door de **“SDSkern Groningen”** bij te kunnen wonen. Hier werd vooral gediscussieerd over de samenwerking tussen onderwijs en gezinnen. Ook hierbij constateerden wij weer dat onze problematiek hetzelfde is. Wij zijn door deze avond gesterkt om goede adviezen te geven aan onze ouders.

Wij willen tot slot iedereen bedanken voor de geweldige organisatie van ons verblijf in Groningen en Amsterdam. Met name de donateurs en de mensen van de stedenband Groningen-Moermansk. En natuurlijk bedanken wij ook alle anderen, bij dit project betrokken medewerkers. Onze contacten waren heel open, informatief en op een heel hoog professioneel niveau.

Onze organisatie ‘Nika’ hoopt in de toekomst te kunnen blijven samenwerken met de stedenband Groningen-Moermansk. De doelstelling zal zijn de continuering van het uitwisselen van ervaringen en kennis. Einddoel is ook voor ons de integratie van mensen met het syndroom van Down in de maatschappij.

DONATEUR PORTRET

Henny Katerberg

*Steunt Stedenband
Groningen-Moermansk sinds 1992*

*Door Alexandra vanNoordt
en Henny Katerberg*

Achtergrond

Ik ben Henny Katerberg, 71 jaar en ik woon in Meppel. Omdat ik geïnteresseerd was in Oost Europa, reisde ik in de jaren tachtig al met de auto naar Polen en Hongarije. Daarnaast volgde ik bij het HOVO in Zwolle enkele cursussen over de geschiedenis van Rusland.

Toen ik dan ook een advertentie las in een Gronings Huis-aan-huis blad over een reis naar Moermansk, heb ik mij direct aangemeld. Dat was mijn eerste kennismaking met de Stedenband in 1991.

In 1992, na meer dan een jaar van voorbereidingen, ben ik met zoon Ben, toen 24 jaar oud, en nog ± 16 personen via Minsk naar Moermansk gereisd. Iedereen met zijn eigen vervoermiddel met onderweg overnachtingen in hotels of “wild” kamperend in eigen tent of camper.

In Moermansk zijn we officieel ontvangen en we konden deelnemen aan allerlei excursies. Na die interessante reis en het bezoek aan Moermansk ben ik donateur geworden om het werk van de Stichting Stedenband verder mogelijk te maken.

Na vele Nieuwsbrieven ben ik wel tot de conclusie gekomen dat De Stedenband vele positieve resultaten heeft geboekt.

Verwachtingen

Van de Stedenband verwacht ik dat in de toekomst de contacten tussen de bewoners van beide steden intensiever zullen worden, dat we van elkaar zullen leren en dat de onderlinge vriendschappen zullen groeien.

JENNES DE MOL nieuwe Consul-Generaal

De afgelopen jaren had de stedenband intensief contact met dhr. Tony van der Togt, consul-generaal in St. Petersburg. Het consulaat in St. Petersburg is ook de Nederlandse ambassade voor Noord-West Rusland. Het amtsgebied strekt zich uit van Kaliningrad in het westen tot Archangelsk in het noorden. Moermansk valt daar ook onder.

De stedenband onderhoudt van begin af aan goede contacten met het consulaat-generaal in St. Petersburg en de Nederlandse ambassade in Moskou. Ook met het Russische consulaat en de ambassade in Den Haag onderhouden we goede contacten. Maar het contact met Tony van der Togt was toch wel heel speciaal. De laatste jaren bezocht hij regelmatig Moermansk en deed daarbij zijn best om in overleg met ons steeds weer de stedenband-projecten te noemen in zijn contact met de Moermanskse autoriteiten. Ook het Groninger bedrijfsleven gold zijn inzet. Door de bestuurlijke chaos (zie ook elders in de Nieuwsbrief) in Moermansk was dat zwaar werk, maar bijzonder belangrijk voor de continuïteit van de stedenband. Steeds moest met nieuwe bestuurders gesproken worden over het belang van de samenwerking.

Voor ons was het jammer om te horen dat hij nu een nieuwe functie heeft. Hij is nu verantwoordelijk voor het Nederland-Rusland jaar 2013. Het jaar 2013 staat in het teken van de Nederlands-Russische samenwerking. In Nederland staan de steden Groningen en Den Haag tijdens dit jaar centraal.

Onlangs bezocht de nieuwe Consul-Generaal Jennes de Mol Groningen en sprak met de nieuwe voorzitter mv. Marjo van Dijken en met professor Pieter Sauer. Hij vond het werkelijk frappant hoe sterk Pieter Sauer op zijn jongere broer Derk Sauer leek. Tijdens zijn periode op de ambassade in Moskou had hij veel contact met Derk Sauer.

Jennes de Mol heeft zijn sporen in de diplomatie al gezet. Zo was hij verantwoordelijk voor de afronding van de missie in Uruzgan en was hij nu werkzaam op de ambassade in Praag.

Door Rudy Kapsenberg

Begin juni organiseert professor Sauer twee seminars in St. Petersburg. Één voor kinderartsen uit Moermansk en vervolgens één in samenwerking met de universiteit van St. Petersburg voor kinderartsen uit St. Petersburg en omgeving. Deze laatste staat natuurlijk ook open voor de kinderartsen uit Moermansk.

Jennes de Mol belofde spontaan om deze seminars vanuit zijn consulaat te ondersteunen. Ook de voorzitter van de stedenband verzekerde hij, dat hij het werk van Tony van der Togt zal voortzetten. Ook zal hij binnenkort Moermansk bezoeken. Wij wensen hem daarbij veel succes!

Ook in de winter onderhouden wij de banden met het Kinderziekenhuis in Moermansk!

*Door Pauline Döll, Hans Bekkers en Hidde van der Veer, rallyrijders
Pieter J.J. Sauer, Beatrix Kinderziekenhuis UMCG*

Stel je een stad voor 300 km boven de poolcirkel met meer dan 300.000 inwoners. Kun je daar overleven? Ja, deze stad bestaat gewoon in Rusland: Moermansk.

In de winter merk je dat het enig avonturisme vergt om neer te strijken in Moermansk. Deze stad is begin vorige eeuw uit een ijsvrij fjord ontstaan om strategische redenen. De Russische schepen hebben hier vrije toegang tot de Atlantische oceaan. In de tweede wereldoorlog speelde de stad een cruciale rol bij het ontvangen van geallieerde (meest Engelse) schepen met materiaal voor de Sovjets om tegen de Duitsers aan het oostfront te vechten. Het was een van de heldensteden in de voormalige Sovjet-Unie.

Nu zijn de inwoners dagelijks helden door met doorzettingsvermogen de lange winters jaar na jaar te trotseren. Er wordt gelanglauft en er is ook een ijswak voor een verfrissende duik. Je kunt je aanmelden bij de zwemclub, en dan krijg je een sleutel voor een kleedhokje. En er is een feestje als de zon zijn kop weer opsteekt, eind januari, voor het eerst na een maand of twee, en dan even van één tot twee uur 's middags. Het feest van de zon wordt gevierd met een biertje en shaschlik op straat, en natuurlijk de plaatselijke zangeres die met een bontjas aan zingt over een onmogelijke liefde.

Op de foto links H.v.d.Veer, P.Sauer en V.Peretruchin

De Moermanski hebben allen hun wortels elders. De directeur van het ziekenhuis heeft Poolse ouders, de bouwvakker komt uit Kirgizië, en de coördinator van de Stedenband Groningen-Moermansk heeft Oekraïense familie. Wij uit Nederland zijn midden in de winter toch nog wel een bezienswaardigheid. Een Noorse serveerster vraagt ons of we Noors zijn, om een praatje met een landgenoot verlegen. De plaatselijke TV is geïnteresseerd in de reden van ons bezoek in de winter. Nou, gewoon interesse in Oost-Europa en behoefte aan menselijk contact met de Russen. In Moermansk ontdooien de mensen trouwens behoorlijk snel. De marine en koopvaardij hebben velen in contact gebracht met buitenlanders.

In 2009 hebben we geschreven over onze autorally van Groningen naar Moermansk, 3800 kilometer in zes dagen. We hadden toen € 25.000 oftewel een miljoen roebel opgehaald bij collega's, vrienden en bedrijven voor het kinderziekenhuis. We kwamen gelijk aan met een handelsdelegatie met een heuse staatssecretaris (Dhr. Heemskerk) en een Groningse wethouder (Dhr. Dijkstra) om de betrekkingen met Nederland te vieren.

Nu, in 2011, zijn we er met het vliegtuig heen gereisd om te kijken wat er met het geld aan het ziekenhuis is opgeknapt. Nieuwe kunststof kozijnen met dubbel glas en ook nieuwe radiatoren. Ondanks het voor Nederlandse ideeën daar heersende permanente "weeralarm"-klimaattype met minus vijftien als een milde winterdag gaat het leven daar onverstoord door. Vandaar het idee van dubbel glas en een nieuwe verwarming. Met de kleine bijdrage van vele Nederlanders zitten nu veel kinderen er daar warm bij. De artsen vertelden dat de kinderen veel baat hebben bij de warmte en de afwezigheid van tocht via kieren en gaten.

op de foto, links P. Döll, P.Sauer, H.v.d.Veer, A.Slegt en H.Bekkers

rechts V.Peretruchin en P.Sauer

In Rusland worden verbazend veel kinderen opgenomen voor kleine aandoeningen. Dat krijg je, als er geen systeem van eerstelijnszorg met huisartsen is. Dus veel kinderen in één kamer. Sommige verbazend gezond en in ieder geval fris genoeg om een kunstje met een tol te laten zien aan de Hollandse gasten!

In het ziekenhuis zijn wij zeer hartelijk ontvangen door de directeur, Dr. Peretruchin, en zijn medewerkers. Met eigen ogen hebben we kunnen zien dat het geld van de autorally goed besteed is. Tijdens het bezoek hebben we de verheugende mededeling gedaan dat de Nederlandse regering, in het kader van het zogenaamde MATRA- programma, de opbrengst van de rally met 50% verhoogd heeft. Wij hebben de directeur van het kinderziekenhuis gevraagd plannen voor dit extra geld te maken.

Tijdens ons bezoek is ook afgesproken in juni 2011 de tweede workshop voor kinderartsen uit Moermansk te organiseren. De workshop zal gehouden worden in St. Petersburg, bijna halverwege Moermansk en Groningen. Tijdens deze tweedaagse workshop zullen van beide kanten presentaties over werk en onderzoek gegeven worden.

Tenslotte is ook gesproken over stages in Groningen van een kinderchirurg en een verpleegkundige uit Moermansk. Alleen de taal kan nog een struikelblok worden...

Zo zijn we na een lange toast en een officieel dankcertificaat nu deel van de ziekenhuisfamilie, aldus directeur Dr. Peretruchin, die het vooral mooi vindt dat zijn doktoren stage kunnen lopen in Groningen. Dat ze dan ook rare ideeën mee terugnemen als het kleurrijk beschilderen van wanden voor de kinderen, moet hij op de koop toe nemen. We gaan nog even door, laat de Russen maar naar Groningen komen!

Terug in het vliegtuig kijken we naar buiten, en zien de lange weg waarover we in 2009 gereden hebben. We hebben dat toch mooi gedaan, met de auto langs de eindeloze berkenbossen en meren, door Karelië en de Baltische staten. Het heeft ons leven veranderd, door te zien dat het kan: Mozhno! in het Russisch.

Maar we weten nu dat het met het vliegtuig naar Moermansk even ver is als naar b.v. Malaga. Dus voor iedereen met een ander perspectief: Travel North Young Men and Women! Murmansk Mozhno!

TIEN JAAR internationale onderwijsprojecten

*Door Jochem van Kammen
Coördinator uitwisselingprojecten
Willem Lodewijk Gymnasium Groningen*

Een bijzonder jubileum afgelopen zaterdag op het Willem Lodewijk Gymnasium, dat mag zo met recht genoemd worden. Op feestelijke wijze werd gevierd dat het WLG en Gymnasium 1 in Severomorsk, nabij Moermansk, al tien jaar lang gezamenlijke onderwijsprojecten uitvoeren met leerlingen in de 5e klas.

De afgelopen jaren kwamen daarbij onderwerpen als drugs & roken, oorlog & vrede en metamorfose aan de orde. Onderwerpen die vanuit verschillende vakken belicht werden, zowel op de Russische school als op het Willem Lodewijk Gymnasium.

Tijdens een jaarlijkse uitwisseling worden de projecten gezamenlijk afgesloten. “Maar de eerste contacten dateren al van veel langer geleden”, aldus Chrétien Schouteten, voormalig docent scheikunde aan het WLG en één van de aanwezigen tijdens de reunie.

“Al in 1993 werd de eerste briefwisseling tussen leerlingen van beide scholen gevoerd en in 1995 resulteerde dat in ons eerste bezoek aan Severomorsk. Een reuze spannende reis was dat: wij, twee docenten die geen woord Russisch spraken, met twee leerlingen op bezoek op een school pal naast een van de grootste Russische marinehavens. En dat maar een paar jaar na de val van de muur. De ontvangst was grandioos; zo bijzonder als het voor ons was er heen te mogen, zo bijzonder was het voor de Russen om buitenlanders te ontvangen op hun school.”

Nog steeds is Severomorsk trouwens een gesloten stad, waar je alleen met een speciaal visum wordt toegelaten en overnachten mag je er als buitenlander nog steeds niet”.

De samenwerking bleek echter prima te bevallen en na de eerste kennismaking ontstond de behoefte aan een meer onderwijskundige invulling van de samenwerking. Daarmee was het eerste project een feit: het alcoholproject in 2001.

Het project was een schot in de roos, getuige de provinciale onderwijsprijs die eraan werd toegekend.

Nu, 10 jaar later, werd afgelopen zaterdag tijdens de reünie stilgestaan bij het feit dat met “Bewegen is leven” ook het 10e project succesvol is afgesloten. Veel oud-deelnemers waren aanwezig, zowel uit Rusland als Nederland.

Geconcludeerd kon worden dat het project zowel op het Willem Lodewijk Gymnasium als op Gymnasium 1 een vaste plaats heeft gekregen.

Niet onbelangrijk daarbij was de komst van Tatjana Koltakova, van Russische afkomst, die sinds 2001 werkzaam is op het WLG:

“Natuurlijk was het voor mij een grote verrassing dat de school waar ik kwam te werken een uitwisseling met een school in mijn vaderland bleek te hebben. De communicatie werd een stuk gemakkelijker, al moet ik ook zeggen dat steeds meer Russische docenten en leerlingen heel behoorlijk Engels spreken. “

En wat zijn de wensen voor de toekomst? Met de moderne communicatiemiddelen moet het mogelijk zijn dat leerlingen op grote afstand daadwerkelijk samenwerken. Gemengde groepen die via bijvoorbeeld skype samen een onderzoek uitvoeren, dat is onze inzet voor de komende jaren.

Poppentheater festival in Moermansk

Het culturele leven in Moermansk begint zich steeds meer te ontwikkelen en steeds vaker vraagt men de partnerstad om mee te doen aan de Moermanskse festivals.

Of het nu gaat om filmdocumentaire festivals waar ook TV-OOG en RTV-Noord aan deelnemen of pop- en jazz festivals waar Groninger muzikanten belangstelling voor tonen of het gaat om een poppentheater festival en dan vraag je je soms weleens af, wie in Groningen zullen we daar nu eens voor vragen?

Maar dan komt het ruime culturele aanbod in Groningen op je af en kun je bijna elke vraag op cultureel gebied beantwoorden. Bovendien het Moermanskse poppentheater is goed bekend in het Groningse, het had al eens een succesvol optreden in het cultuurcentrum de Oosterpoort. En ook over het werk van de beroemde Groninger Marionettenspeler Eric Steegstra hadden we al eens eerder gehoord tijdens een studentenuitwisseling tussen Minerva en de Pedagogische Academie uit Moermansk. Het lag dus voor de hand om hem te vragen.

Eric Steegstra (1953) is filmmaker en marionettenspeler. Vanaf zijn kinderjaren is hij al bezig met het marionettenspel. Eric Steegstra heeft jarenlang met voorstellingen door het land getrokken. Naast marionettenspel had hij al vroeg belangstelling voor film. Vooral de pionierstijd, de vroegste periode van de zwijgende film. “Toverlantarens, ratelende projectors in het donker die dan zo’n flakkerend

Op de foto E. Steegstra aan het werk

Door Rudy Kapsenberg

schimmenspel op de wand projecteerden hadden voor mij een magische aantrekkingskracht.”

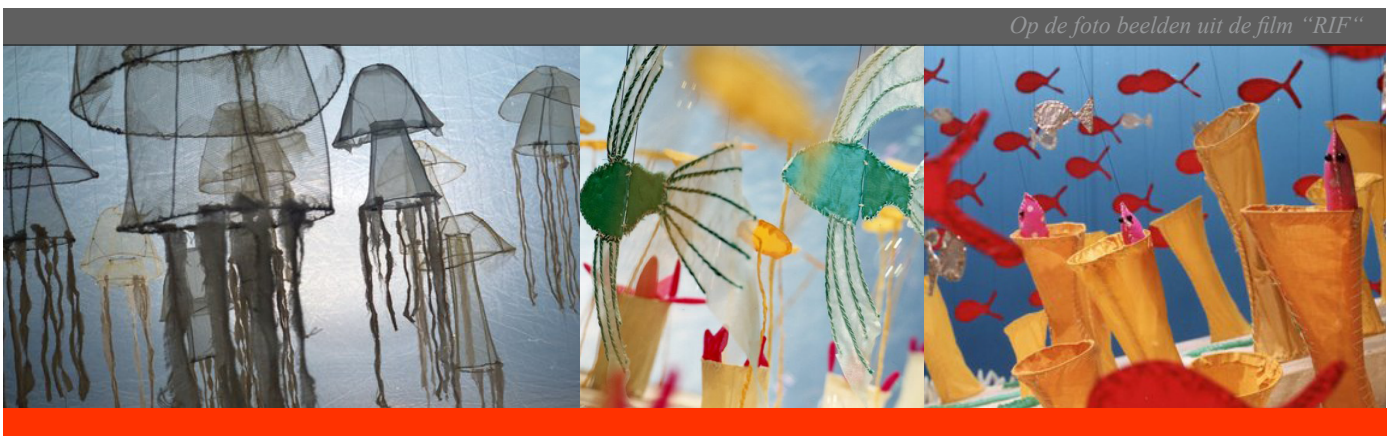
Eric Steegstra maakt films waarin niet of nauwelijks wordt gesproken, de beelden vertellen het verhaal. “Ik maak een fictieve wereld, een landschap waarin dingen gebeuren.” Zijn films zijn over de hele wereld aan diverse televisiezenders verkocht.

Ook zijn de films op veel binnen- en buitenlandse filmfestivals te zien geweest. Hij heeft al twee gouden kalveren voor de beste korte film van Nederland gewonnen en hij heeft diverse prijzen in Frankrijk, Duitsland en Italië gewonnen.

Op het 8e “Poppentheaterfestival van het Noorden”, dat nu voor de derde keer in Moermansk wordt gehouden doet Eric Steegstra mee met twee van zijn films. Zelf kan hij helaas niet in persoon op het festival aanwezig zijn.

In 2011 wordt in Moermansk dus het 8e festival georganiseerd. In al deze jaren heeft het festival zich ontwikkeld tot een invloedrijk platform voor het poppentheater. Er wordt inmiddels door vele theaters uit de Barentsregio* aan deelgenomen.

**De Barentsregio = Genoemd naar onze Willem Barentsz, omvat het noorden van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland.*

Op de foto beelden uit de film "RIF"

Aleksey Veller is de nieuwe burgemeester van Moermansk

Door Rudy Kapsenberg

Schreven we in de vorige nieuwsbrief nog dat de heer Stepan Tananykin na alle vorige burgemeesters wisselingen de machtigste man van Moermansk was, zo is dat nu al sinds enige maanden de heer Aleksey Veller.

Of dat bij het ter perse gaan van dit nummer nog steeds het geval is, weet niemand. Maar dat leest u dan ongetwijfeld weer in de volgende Nieuwsbrief. In de vorige Nieuwsbrief bespraken we de theorie dat alleen wie 100% loyaal is aan de partij “Verenigd Rusland” in aanmerking komt voor het hoogste ambt. De werkelijkheid is echter gecompliceerder. Want wie bepaald er nu of iemand 100% loyaal is? Dat kan op zich ook een onderwerp voor discussie zijn en zorgen voor veel verdeeldheid binnen de partij.

De stad Moermansk is vooral in verwarring over haar toekomst. Moskou voorspelt de stad een gouden toekomst op het terrein van olie en gas. De nieuw ontdekte gasvelden Shtockman in de Barentssee en de gasvelden op het schiereiland Yamal zullen met name vanuit Moermansk geëxploiteerd worden. Maar wanneer begint deze toekomst? Wie zal daarvan profiteren?

Is het verstandig om al op deze ontwikkelingen vooruit te lopen? En de beroepsopleidingen er op aan te passen?

Dit alles veroorzaakt veel onrust en schandalen en de heer Tananykin was het getreiter door de Moermansker gemeenteraad al na een paar maanden zo zat dat hij de eer aan zichzelf hield en op 30 november werd de heer Veller gekozen. Hij was toen de voorzitter van de Moermansker gemeenteraad.

Gezien zijn achtergrond vinden sommige investeerders hem een slechte keus. Als je buitenlandse investeerders wilt aantrekken, heb je een transparante politiek en veel goodwill nodig. Van Veller wordt verondersteld dat hij toch eerder een vijandige houding heeft tegenover buitenlandse investeerders en dat hij zijn eigen bedrijven graag met gemeentegeld bevoordeeld. Of dit het investeringsklimaat ten goede komt, wordt betwijfeld.

Vanuit de stedenband Groningen-Moermansk wensen wij deze vijfde burgemeester, in twee jaar tijd, veel succes en hopen we op een vruchtbare samenwerking.

Bezoek van Larissa en Joeri

Door Rudy Kapsenberg

Zoals u kunt lezen in deze nieuwsbrief heeft de stedenband een nieuwe voorzitter, te weten mv. Marjo van Dijken. Het is een goed idee om van tijd tot tijd de besturen van beide stedenbanden bij elkaar te brengen om het gemeenschappelijke stedenbandbeleid grondig met elkaar te bespreken. De afgelopen jaren is dat al regelmatig gebeurd. En Yury Erefeev (Spreek uit Joeri Jerjefjejev) de voorzitter van de stedenband Moermansk-Groningen wilde graag kennis maken met Marjo van Dijken. Samen met Larissa Bagina de coördinator in Moermansk bezocht hij Groningen van 16 t/m 23 april.

Joeri is TV-journalist en dat merk je aan alles. Hij heeft oog voor details en publiciteit. Vanaf de eerste dag wist men in Moermansk dat hij in Groningen was en wat hij daar deed, maar ook tijdens zijn bezoek aan TV-OOG nam hij de regie in handen en zorgde ervoor dat zijn bezoek aan Groningen een uur later in alle Groningse huiskamers te zien was.

Het was de derde keer dat hij in Groningen was en de tweede keer als voorzitter. Tijdens zijn eerste bezoek heeft hij met een complete filmcrew een mooie documentaire gemaakt over Groningen en de stedenband. Ze waren nu als een kind zo blij met het mooie weer. “Toen we uit Moermansk vertrokken, zaten we midden in een sneeuwstorm”.

De kleuren, de tulpen, het voorjaar, ze genoten met volle teugen.

Maar er werd de hele week ook serieus gewerkt. Er zijn vele afspraken gemaakt en de beide besturen hebben gewerkt aan een stevig fundament onder de samenwerking.

Met de nieuwe adviseur van burgemeester Rehwinkel mv. Marijke Hermans is kennism gemaakt. Wie weet is daarmee de eerste stap gezet voor een nadere kennismaking tussen de beide burgemeesters. Een vriendelijke brief voor Rehwinkel van zijn Moermanskse collega kon in elk geval overhandigd worden.

Is het het Tsarenbloed, dat sinds Anna Paulowna door de Oranjes stroomt, dat de Moermanskers zo enthousiast maakt voor ons koningshuis? Of is het de pret waarmee wij Koninginnedag vieren? In elk geval vinden ze het prachtig. Op verschillende plaatsen in Moermansk en Severomorsk wordt jaarlijks Koninginnedag gevierd met oranje slingers en alles erop en eraan. Groot was daarom de verrassing voor Joeri dat hij de eregast was op het Oranjeconcert in Martiniplaza. Met zijn oranje overhemd was hij er in elk geval prima op gekleed.

Voor onze Koningin hadden ze uit Moermansk een grote houten geluksvogel meegenomen. Met mooie Russische brieven en vertalingen in het Nederlands is dat naar onze majesteit gestuurd.

Kortom een plezierig en zonovergoten bezoek.

№ 5 (05), ЯНВАРЬ-ФЕВРАЛЬ, 2011, МУРМАНСК

Оливье Любошевич ОЛИВЬЕ

Заливное судачки, или С рыбным паром!

Что наша жизнь? ИГРИСТОЕ!

46 рецептов

74 Food БЕЗВИЗОВАЯ КУХНЯ

Блюда-побратимы

Нидерланды. Их также называют Голландией. Страна мельницы, садов и тюльпанов. Звучит забавно? Но это почти правда, разве что слово «побратимы» со словом «Голландия» лучше упрощается, и звучит голландски. Это небольшие (меньше Колумбии по площади) страны, но очень уютные страны – отличное место для жизни и работы, голландцам можно только позавидовать. И здорово, что у Мурманска есть голландский город-побратим. Этот город называется Троминген. Именно благодаря побратимским связям мне недавно и посчастливилось там побывать.

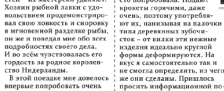

www.su

не из той, которая распространена у нас. А из такой, которую в России называют по-прежнему французской, т. е. с некоторыми германскими влияниями. Приятно мне сказать, что это не просто типично голландский, а даже типично европейский суп. Для любителей супов-пюре рекомендую этот вариант. Приятно мне сказать, что это не просто типично голландский, а даже типично европейский суп. Для любителей супов-пюре рекомендую этот вариант.

Пюре из картофеля и моркови. Это не только вкусно, но и полезно. Картофель и морковь – это те продукты, которые содержат много витаминов и минералов. Кроме того, это очень сытные продукты, которые помогут вам пережить зиму.

Буреник – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

76 Food БЕЗВИЗОВАЯ КУХНЯ

Ну а теперь про десерт, гордость голландцев – стروуфли. Они, как вы знаете, много путешествующая по всему миру, и даже в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

Буреник – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

Буреник – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

76 Food БЕЗВИЗОВАЯ КУХНЯ

Голландские вафли – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

Голландские вафли – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

Голландские вафли – это очень вкусное блюдо, которое можно сделать дома (при наличии мультиварки, конечно). Французскую горчицу также можно найти в Мурманске, так что и приготовить горчицу будет не сложно. Специально интересовалась, а в Голландии их можно приобрести совсем недорого, и даже в виде пюре. Но после того как мне довелось отведать свежесделанные вафли, я почувствовала их отличие от магазинных. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей. Мелкий десерт продавался и в одной упаковке, и в виде вафельных пельменей.

Het NEDERLANDSE ETEN

Door Ammy de Raad

In september 2010 was Larissa Bagina, de coördinator van de stedenband in Moermansk, voor het eerst in Groningen. In die week heeft ze kennis gemaakt met alle projecten van de stedenband. Ook heeft ze veel mensen leren kennen die in Groningen bij de stedenband betrokken zijn.

Maar daarnaast heeft ze ook kennisgemaakt met het Nederlandse eten. In haar gastgezinnen werd elke dag heel Nederlands gekookt, snert en stampot kwamen op het menu. En buiten de deur maakte ze kennis met stroopwafels, bitterballen en natuurlijk haring.

Larissa heeft er van genoten en thuis heeft ze haar nieuwverworven kennis gelijk gebruikt om de Moermanskers kennis te laten maken met de hollandsse lekkernijen.

In een culinair magazine in Moermansk verscheen een artikel van haar hand over de Nederlandse eetgewoontes, compleet met foto's van Groningse marktkooplui.

Zelfs het recept om stroopwafels te maken is nu in Moermansk te lezen. Wat een promotie voor onze stad maar vooral ook voor de stedenband. Larissa heeft door dit artikel de stedenband onder de aandacht gebracht van heel veel inwoners van Moermansk. Een geheel nieuwe manier van PR bedrijven. Wie weet wat er voor contacten uit voortvloeien.

Natuurlijk zijn wij in Groningen met kopietjes van het artikel naar de desbetreffende kooplui gegaan. Ze vonden het erg leuk en als u bij de haringboer nu een Russisch artikel ziet hangen weet u hoe dat komt. De stroopwafelbakker was zo vereerd dat hij de brengster van het artikel een gratis stroopwafel gaf.

RUSSISCHE LES SPREEKVAARDIGHEID LEUK OM TE DOEN!

Door Margreet Wegelin

Het is alweer een aantal jaren geleden dat ik heb meegedaan met de uitwisseling tussen de vrouwenopvang in Groningen (stichting Toevluchtsoord) en in Murmansk. Het was enerverend en leuk om met ondersteuning naar Murmansk te gaan, en later Russische medewerkers uit Murmansk hier te ontvangen. Maar dat ik toen geen woord Russisch sprak vond ik minder; het was aanleiding om Russisch te gaan leren.

Om zelf Russisch te gaan spreken is een hele stap! Het helpt mij dat ik conversatieles heb genomen in een kleine groep. Ik leer daarin actief Russisch te verstaan en te gebruiken. Wekelijks oefenen we aan de hand van huiswerk dat is afgestemd op onderwerpen uit het dagelijkse leven (bijvoorbeeld eten en koken; gezondheid, uiterlijk, ons werk, onze familie) hoe je daarover uitwisselt op zijn Russisch. Ook het vergelijken van Russische en Nederlandse spreekwoorden kan veel hilariteit opwekken. Het is een moeilijke taal, maar de professionele aanpak van onze (native speaker en Russische) lerares, Elvira Isaeva, helpt zeker mee. Zij gebruikt modern en interessant materiaal. We leren niet alleen de taal, maar ook een stukje van de Russische cultuur en gewoonten.

Onze groep is door omstandigheden het laatste jaar wat uitgedund. Nieuwe deelnemers zijn dan ook welkom! Wij komen bij elkaar op zaterdagochtenden in het centrum van Groningen, in de Russische School.

Daarnaast begeleidt Elvira nog groepen voor beginners en gevorderden op andere tijdstippen en andere locaties. Mocht je belangstelling hebben, laat het weten.

Margreet Wegelin
Email: mwegelin@planet.nl

Wie meer wil weten over les nemen kan contact opnemen met:

Elvira Isaeva
Email: isaeva@home.nl
tel. 0592-355 854, of 06-140 287 66

A sunset over a cityscape. The sun is low on the horizon, casting a warm orange glow across the sky. In the foreground, the silhouettes of buildings and a prominent tower are visible against the bright light. The overall scene is peaceful and atmospheric.

Redactieleden gevraagd!

**Deze Nieuwsbrief is nu voor de derde en laatste maal
gemaakt door Alexandra van Noordt.**

Zij heeft ons inmiddels verlaten en werkt nu in West-Friesland.

Dat is een groot gemis, want hoe moet dat nu verder met deze Nieuwsbrief?

We hopen ook langs deze weg nieuwe redactieleden te vinden.

Het gaat vooral om mensen die stukjes willen verzamelen en redigeren.

U kunt zich bij ons aanmelden.

STICHTING STEDENBAND GRONINGEN MOERMANSK

Postadres
Postbus 1667
9701 BR Groningen
Nederland

Giro 2839949
+31.50.36.76.168
www.groningenmoermansk.nl
stedenband.moermansk@groningen.nl

Bezoekadres | op afspraak
Europaweg 8
9723 AS Groningen
Nederland